

Výroční zpráva spolku

Čtyři dny

2019

Sídlo organizace a kontaktní adresa:

Čtyři dny z.s.
Rybalkova 186/33
101 00 Praha 10
IČO: 67362567

Čtyři dny z.s.
c/o Divadelní ústav Praha
Celetná 17, 110 00 Praha 1
telefon: +420 224 809 116
e-mail: fourdays@theatre.cz
<http://www.ctyridny.cz>

Čtyři dny z.s.

Čtyři dny je nezisková nevládní organizace, která od roku 1996 pořádá mezinárodní divadelní festival 4 + 4 dny v pohybu a současně se podílí na řadě dalších kulturních projektů. Spolek Čtyři dny má také mnohostranné zkušenosti se spoluprací na mezinárodních projektech. Tyto zkušenosti mj. zahrnují 24. ročníků mezinárodního divadelního festivalu, dílny s lektory z evropských zemí, mezinárodní site-specific projekty, koprodukční projekty s jinými evropskými organizacemi, semináře, členství v mezinárodních asociacích a organizacích a konzultační činnost v oblasti kulturního managementu. Dramaturgická koncepce jednotlivých projektů je zaměřena jak na umělce tanečního a pohybového divadla, tak na umělce z oblasti vizuálního a akčního umění. Čtyři dny tvoří – členové výboru MgA. Denisa Václavová Ph.D., Mgr. Pavel Štorek a Markéta Černá. Čtyři dny z.s. nemá zaměstnance.

4 + 4 dny v pohybu

24. ročník mezinárodního festivalu současného umění 4+4 dny v pohybu proběhl v Praze od 4. do 12. října 2019. Zahraniční festivalový program jsme uváděli v divadlech Archa, Ponec a Centru současného umění DOX+. Hlavním festivalovým centrem se stal opuštěný Desfourský palác na Florenci, kde festival realizoval další ročník site specific projektu s názvem Místa činu. Kurátorem výtvarné sekce byl český výtvarný umělec, publicista a pedagog Milan Mikuláščík, který v prostorách paláce představil 60 umělců především ze Slovenska. Projekt Místa činu představil dále instalace zahraničních umělců oceněných na letošním Biennale v Québecu, čtyři české divadelní premiéry od Wariot Ideal, Spitfire Company, Terezy Hradílkové a Viktora Černického. Pravidelnou a nepostradatelnou součástí festivalu byly opět tématické debaty, konference, festivalová škola, neformální setkání setkání křty nových uměleckých děl.

Festival se vedle využívání opuštěných a chátrajících objektů zaměřuje na aktuální, provokující, inovativní umělecké projekty napříč žánry - především z tance a divadla. K festivalu 4+4 dny v pohybu také neodmyslitelně patří zahraniční představení vybraná jako to

nejzajímavější ze současné světové taneční a divadelní scény. V rámci této části festivalu se v Divadle Archa, Divadle Ponec a Centru současného umění DOX+ představilo devět zahraničních souborů. Rozsáhlý zahraniční program nabídl českému publiku, taneční a divadelní soubory z USA, Finska, Egypta, Francie, Izraele, Belgie, Brazílie, Iránu a Jihoafrické republiky.

Zahraniční program 24. ročníku reflektoval tvorbu evropských i mimoevropských scénických umělců. Vybrali jsme několik originálních, špičkových performerů a tanečníků, kteří svou radikální a kritickou tvorbou boří zažité stereotypy. Většina z nich představila svou práci českému publiku úplně poprvé. Festival zahájil americký performer Jeremy Wade se svou provokativní show *The Clearing*. V novém sóle Wade svým superfyzickým projevem – tancem, fyzickou akcí, zpěvem, textovým apelem, ale i hudbou a scénografií, vyjádřil hlubokou obavu o budoucnost. Finsko-egyptská umělkyně Samira Elagoz představila v Divadle Archa své úspěšné představení *Cock, Cock.. Who's There?*, ve kterém kombinovala dokumentární i surrealistické performativní postupy. Francouzský hudebník a performer Gérald Kurdian představil ve svém stand-upu *Hot Bodies* metamorfózy sexuálních revolucí 20. a 21. století. Jeho smyslná koláž vycházela z rozhovorů s lidmi, jejichž vnímání sexuality a/nebo genderu stojí mimo zažité stereotypy. Niv Sheinfeld a Oren Laor, jedni z nejvýznamnějších tvůrců současného izraelského tance, přivezli do Divadla Ponec své nejosobnější představení *The Third Dance*, ve kterém reflektovali 15 let společného života i tvorby. Belgický umělec Louis Vanhaverbeke zkoumal hranice normality v performance *Mikado Remix*. V dokumentárním představení *Mining Stories* skrze svědectví o tragédii v brazilském těžebním regionu Minas Gerais rozebrali Silke Huysmans a Hannes Dereere témata jako paměť, politika či náboženství. Americký tanečník a choreograf Trajall Harell uvedl své celovečerní dílo pro tři tanečnický *Judson Church is Ringing in Harlem*, ve kterém spojil dva vzdálené světy – minimalismus postmoderního tance s okázalostí stylu Vogue. Íránský non-binární umělec Sorour Darabi ve své ódě na zranitelnost Šavašun, vycházející ze stejnojmenného Šiitského svátku, osciloval mezi reálnou a symbolickou ztrátou, mezi komfortem a diskomfortem, toxickou maskulinitou a zranitelností vlastní identity. A závěr festivalu patřil jihoafrické herečce a performerce Ntando Cele, která se ve svém svérázném stand-upu *Black Off* pustila do ostré kritiky předsudků i přehlížení a nabídla publiku nové způsoby, jak přemýšlet o rasismu.

Příprava festivalu probíhala celoročně, jelikož se jedná o široké spektrum aktivit – od dramaturgického výběru, programovou skladbu, výběr lokací až po finanční a technické zajištění festivalu. Pozitivním aspektem byla i skutečnost, že se nám podařilo pro zázemí festivalu získat zcela originální a unikátní prostor. Festivalový program, tvůrčí atmosféru a v neposlední řadě unikátní místo vytvořené přímo pro potřeby festivalu velmi pozitivně ocenila jak laická, tak odborná veřejnost.

Festivalová dramaturgie výrazněji než v předchozích letech reflektovala složitost současné Evropy i světa. Zahraniční i čeští umělci festivalu se tak pohybovali na pomezí žánrů mezi divadlem, tancem, literaturou, výtvarným uměním a novými medií a jejich projekty měly často politickou dimenzi i dokumentární aspekt.

Program naplnil svůj záměr oslovit hlavní cílovou skupinu – mladou generaci. Festival však každoročně výrazně rozšiřuje diváckou základnu v celém mezigeneračním i sociálním spektru. Festival pravidelně navštěvuje kulturní veřejnost (studenti uměleckých škol, studenti architektury, umělci, divadelní a taneční odborníci, pedagogové), široká veřejnost (diváci jednotlivých uměleckých projektů, účastníci přednášek) a představitelé státní správy a samosprávy (Ministerstvo kultury ČR, hlavní město Praha, Vlámské zastoupení v České

republice, Francouzský institut v Praze). Festival v roce 2019 navštívilo více než 1 500 návštěvníků.

Festival 4+4 dny v pohybu od svého počátku prezentuje zahraniční projekty, která jsou vybraná jako to nejzajímavější ze současné tuzemské i zahraniční scény - taneční, divadelní i výtvarné. V současném světě považujeme oborové prolínání divadla, tance, výtvarného umění, hudby a digitálních médií za zcela samozřejmý umělecký projev, který v posledním desetiletí odráží neskutečně rychlou proměnu našeho vnímání. Představení festivalového programu, se kterými se diváci měli možnost konfrontovat, jsou pro nás též důkazem, že přes naše vžití stereotypní představy a očekávání vzniká v těchto fyzicky a mentálně vzdálených místech v určitém ohledu umění originální, odvážné, závažné i humorné.

Naplnil se tak „objevitelský záměr“ festivalu; uvést nová jména, nové prostory a v neposlední řadě nové tendence. Osm z devíti souborů, které jsme během 24. ročníku v Praze odprezentovali hostovalo v České republice historicky poprvé!!!!

V roce 2019 festival dosáhl své 24leté existence, během které představil veřejnosti více než 300 uměleckých souborů a umělců ze 48 zemí světa, podpořil vznik 69 českých premiér a zorganizoval řadu kulturních projektů, na kterých se podíleli umělci z celé Evropy. Festival pravidelně prezentuje velmi rozdílná témata a formy zcela záměrně, aby upozornil na širokou škálu jevištní či umělecké prezentace. Každoročně se festivalu účastní mnoho českých i zahraničních umělců i teoretiků. Konfrontace české a zahraniční performing arts scény je bezesporu prospěšná pro obě participující strany. Taneční a divadelní obor v České republice tak dostává nové impulsy, jelikož festivalová dramaturgie sleduje nejnovější trendy současného umění. Zároveň vzniká stále častější jev, kdy čeští umělci kontaktují umělce ze zahraničí a v dalších letech spolupracují na vzájemných projektech. Řada výtvarných projektů vzniká přímo na místě, podporují se vznik nových představení a performance, včetně instalací a dalších uměleckých projektů důležitých pro současnou českou výtvarnou scénu.

Festival opět splnil své poslání – prezentovat umění, jako důležitou platformu uvažování o člověku, o společnosti, o světě, jako místo pro objevování hodnot, jako závažný protipól komerčního umění a kultury.

MÍSTA ČINU

Umělecký projekt Místa činu proběhl v roce 2019 od 4. do 12. října 2019v Desfourském paláci. Více než 60 současných umělců oživilo neorenesanční Desfourský palác na Florenci v rámci hlavního výstavního projektu Místa činu s podtitulem Nikdo nemá nic. Kurátor Milan Mikuláščík zde připravil výstavu s názvem Nevšechno, jejíž vernisáž proběhla v pátek 4. 10. v 18:00 hodin. Kromě výstavních intervencí nabídly Místa činu také bohatý performativní program čítající celkem - celkem pět českých divadelních premiér od Warriot Ideal, Spitfire Company, Lucie Ferenzové, Terezy Hradilkové a Viktora Černického, přednášky, program pro děti i seniory a řadu dalších doprovodných akcí.

Název výstavy Nevšechno bylo reakcí na mnohoznačný slogan projektu – Nikdo nemá nic. Snažili jsme se vytvořit platformu pro setkání autorů různých generací, různých ‚scén‘, zemí, osudů tak, aby umění bylo vnímáno jako prostor plurality, respektu, vzájemnosti a spolupráce. Podtitul výstavní části ‚Nikdo nemá nic‘ bylo odpovědí na společenské, environmentální a ekonomické změny, které prožíváme a na které bychom měli reagovat. Ve

výstavě Nevšechno jsme se snažili akcentovat tvorbu uměleckých skupin a dvojic. Představili jsme mimo jiné intermediální kolektivy Black Hole Generation, Duna či dvojice Mitríková–Demjanovič nebo Altman–Krykun. Na výstavě se účastnila celá řada výrazných uměleckých solitérů jako Luboš Plný, mexická sochařka Jimena Mendoza či všestranný nizozemský umělec Roel van der Linden. Letošním specifikem byl také významný podíl slovenských umělců: účastní se např. Emília Rigová, Aneta Mona Chisa, Marek Kvetán, Radovan Čerevka nebo Martin Kochan. Mezi zahraničními hosty se představila také ve Švédsku žijící thajská umělkyně Nongkran Panmongkol či budapeštské duo Lörinc–Borsos. Norsko-německý autor Bjørn Melhus se kromě výstavy také osobně zúčastnil přehlídky svých filmů.

Historickou budovu dále oživila výstavní intervence Pavly Melkové a Michala Škody nazvaná Máme jen to, co je v naší hlavě, kde se autoři zamýšlí nad vnímáním světa skrze jeho obraz v našem vědomí. Instalace Zásahy do umění z dílny uskupení LSJ nabídla návštěvníkovi možnost užít si umění z pozice kritického diváka, tvůrce a rovněž účastníka konceptuálního projektu, kdy je návštěvník střelcem, galerie střelnicí a umění cílem.

V Desfourském paláci se také uskutečnila celá řada premiér nových performancí, Lukáš Bouzek, Tereza Hradilková a Apolena Vanišová ve své performativní instalaci Landing vzdali hold americkému spisovateli Trumanu Capotovi. Soubor Wariot Ideal se do Desfourského paláce po roce vrátil, tentokrát s představením Škúdcí. Další premiérou v Desfourském paláci mělo rodinné představení Podvraťáci. Pod hlavičkou Spitfire Company uvedla autorská dvojice Petr Boháč a Martin Tvrdý komiksový příběh o neobyčejném přátelství hongkongského chlapce se psem a jejich boji proti čínské tajné policii. Ve svém novém projektu Prime Figures otevřel Viktor Černický možnost zúčastnit se performance všem, kteří jinak na divadle najdou zastoupení jen zřídka. Pod režijním vedením Lucie Ferenzové vyprávěli Anežka Hessová a Eva Stará v performanci Můj Hood příběhy o drsné realitě sociální integrace, pro kterou se volně inspirovali knihou Světlé dny Zsuzsy Bánkové.

Zuzana Sceranková a Natálie Rajnišová ve své performanci Pustý ostrov chrání 15 000 obyvatel balancovaly na hranici představení, přehlídky a výstavy.

Projekt Místa činu každoročně zařazuje také různorodý doprovodný program. Hudební publicisté Karel Veselý a Miloš Hroch se ve své přednášce Všechny kočky jsou šedé zaměřili na téma smutku a deprese v současném popu. Otevřené fórum na téma Voda a budoucnost si kladlo otázky po způsobu, jakým nás média varují před nedostatkem vody. Pod názvem Dobrá praxe se skrývá celodenní burza zkušeností vybraných městských a oblastních galerií z celé ČR, které se zaměřují na vystavování současného umění. Pro umělecké profesionály proběhla opět připravena čtyřdenní Festivalová škola Arts managementu.

Performativní přednáška Viktora Čecha Bezradný kritik uvedlo slavnostní vyhlášení laureátů šestého ročníku Ceny Věry Jirousové. Tato cena určená začínajícím a již etablovaným kritikům výtvarného umění si dává za cíl zviditelnit tento v českém prostředí dosud málo reflektovaný obor a podpořit začínající autory.

Pro teenagery byla připravena premiéra představení Paměť. Žáci a studenti základních i středních škol se mohli těšit na doprovodný program platformy Máš umělecké střevo?. Vizuální podoby těchto dílen se znovu ujmul výtvarník Kakalík, který s ohledem na podtitul Nikdo nemá nic upřel pozornost na nejnepatrnější detaily, schopnost vyjít s málem, umělecký minimalismus a „prázdnost“. V rámci komentovaných procházek jsme připravili několik setkání s kurátory a tvůrci.

Projekt Místa činu navštívilo několik tisíc návštěvníků a těšilo se opět zájmu médií.

IN SITU network – projekt ACT

Cílem projektu IN SITU ACT je upřednostnit mobilitu umělecké produkce a zkombinovat kulturní mobilitu s kulturní různorodostí, evropským občanstvím a investicí do nastupujících generací. IN SITU je relativně mladá iniciativa, která rozšiřuje svou síť a implementuje různé aktivity tohoto víceúčelového projektu.

Umělecký projekt spojuje všechny umělecké žánry na České republice i v dalších evropských metropolích umožňuje českým a zahraničním umělcům inspirovat se prostorem a lidmi s jinou kulturou a dějinami; zavedení inovace a experimentu do scénického umění; zdůraznění invence a originality v dramaturgických přístupech; využití netradičních postupů při tvorbě divadelní scénografie, odklon od zažitých řešení, hledání nových možností; řešení divadelního prostoru (architektury) v širších souvislostech (společenská a sociální témata, technologie, problémy městských aglomerací, změny v lidském vnímání, politika, virtuálnost, pop kultura, ekologie, apod.); vytvoření prostředí pro vzájemnou konfrontaci mladých tvůrců a navázání kontaktů; metodika (know-how) transferu zkušeností a vzdělání v oblasti performing arts.

PREZENTACE A REZIDENCE

V rámci projektu IN SITU ACT jsme v říjnu 2019 představili české veřejnosti čtyři mezinárodní projekty (4. – 12.10. Desfourský palác).

Ve spolupráci s UZ Arts (UK), Institutem umění – Divadelním ústavem a Ateliér 123 (F) jsme iniciovali pokračování rezidence projektu Snowball Effect za účasti českých a zahraničních umělců. The Snowball Effect (Efekt sněhové koule) je projekt, který zkoumá způsoby, jakým se různé společnosti seskupují a rozpadají. Jak lze vytvořit společenství, které je schopno udržet pohromadě své členy i navzdory tomu, že se navzájem liší svým pohledem na svět a názory?

Výsledkem rezidence byla série představení, ve kterých byli účastníci vyzváni, aby obnažili jednotlivé části vlastní identity a začali činit rozhodnutí ve stěžejních životních záležitostech, jako je svoboda pohybu, právo žen na rozhodování o sobě sama nebo trest smrti jako nejvyšší trest. The Snowball Effect funguje v blocích, kde každý projev je dále rozvíjen členy tzv. Snowball Teamu, kteří spolupracují s místní produkcí, jejímž prostřednictvím lze docílit reakce na místní problémy, aktuální situaci a zdroje.

Kmenovými členy Snowball Teamu jsou: režisér Matteo Lanfranchi (Itálie), kreativní producent Neil Butler (Skotsko), Fabrice Deperrois, vizuální umělec (Francie), Tim Hinam, vizuální umělec (Francie) a v Praze Aneta Fodorová, která s týmem spolupracovala během první rezidence na Srí Lance v roce 2018.

Další projekt, který byl představen veřejnosti byla interaktivní prezentace rakouského uměleckého dua zweintopf. Štýrskohradecké umělecké duo, které tvoří Eva a Gerhard Pichlerovi, vzniklo v roce 2006. S jeho tvorbou se lze seznámit jak na tradičních výstavách,

tak ve veřejném prostoru. Kromě site-specific instalací, objektů a videí se zveřejňuje zabývá rozvíjením myšlenek, jimž dává podobu uměleckého díla ve veřejném prostoru nebo neohlášených intervencí. Zatímco náš uspěchaný životní styl se řídí zdánlivě nevyhnutelným heslem „co možná nejdříve“, Eva a Gerhard Pichlerovi vytrvale pracují s poezií nedůležitých věcí, zkoumají kódy a symboly všednodenního a veřejného a soustavně hledají onen charakteristický prvek absurdna, jenž je vlastní každému lidskému snažení. Pro Desfoursovský palác připravili site specific projekt svých objektů vypovídajících něco o ničem. Současně v Praze intenzivně mapovali sochařské objekty ve veřejném prostoru v rámci aktivity Acupuncture Mission, výsledkem by měla být intervence do veřejného prostoru v roce 2020.

Christian Delaculuse (Francie) připravil pro diváky vizuální instalaci Od nepaměti, která oživovala organické, poetické pojetí času a rozvíjela vodní, světelný a zvukový ekosystém, v němž se vodní síť rozkládá na myriádu kapek vznášejících se ve vzduchu. Kapky na okamžik znehybnily, vzpírajíce se zemské přitažlivosti, potom velmi zvolna stoupaly nebo klesaly a nakonec znovu vytvářely souvislé síť. Instalace Od nepaměti byla velmi pozitivně hodnocena jak ze strany laické tak odborné veřejnosti.

Projekt *Driftless* umělce Felipe Castelblanca zkoumal pojmy, jako je příslušnost k národu v podobě soudobého uvěznění a zároveň obsáhnutí šíře oceánu jako veřejně přístupného prostoru, který má sloužit k uměleckým intervencím. V tomto uměleckém snímku performer cestoval po velkých vodních plochách a několika zemích, unášen na vratkém voru, který má být odkazem k provizorním způsobům překračování hranic. Tato fiktivní pouť představovala vizuální narativ, který si zapůjčoval motivy ze skutečných příběhů migrace a radikální mořeplavby. Felipe Castelblanco (nar. 1985, Bogota) je multidisciplinární umělec, jehož tvorba se pohybuje na hranici společenské angažovanosti, filmové tvorby a mediálního umění. Jeho díla jsou snahou o zkoumání participace, institucionálních forem a nových mezí veřejného prostoru, což mu umožňuje koexistovat a setkávat se s neustále novými a odlišnými druhy publika.

V zahraničí proběhla prezentace českého umělce Richarda Wiesnera, který vystavoval projekt 28 na festivalech v Neerpeltu, Belgie a Velké Británii (Norfolk and Norwich Festival).

ÚČAST NA KONFERENCÍCH

Duben 2019: Markéta Černá – zasedání networku IN SITU / Praha (CZ)

Praha v dubnu 2019 hostila zasedání, kterého se zúčastnili všichni zástupci mezinárodního networku. Na třídním jednání byly řešeny otázky spojené s ekologicko udržitelným vývojem a další pokračování networku v budoucnosti.

Červen 2019 – Markéta Černá a Denisa Václavová – účast na mezinárodním uměleckém veletrhu v Basileji

Listopad 2019: Markéta Černá a Israel Lopez – setkání uměleckých ředitelů IN SITU a přizvaných umělců/ Norwich (UK)

Projekt IN SITU ACT byl určen laické i odborné veřejnosti, především zájemcům o současné živé umění, tzv. Performing Arts. Do projektu tak byla zapojena kulturní veřejnost (studenti

uměleckých škol, studenti architektury, umělci, divadelní a taneční odborníci, pedagogové); široká veřejnost (diváci jednotlivých uměleckých projektů, účastníci symposia); představitele státní správy a samosprávy, zástupce zahraničních kulturních institucí; media (regionální, národní, mezinárodní).

Členové IN SITU se pohybují někde mezi politikou a uměním, pracují jako centra informací, propagují (dramatická) umění na národní a mezinárodní úrovni a mají zkušenosti v podpoře a pořádání evropských kulturních projektů. Věří, že jedním ze základních kamenů evropské kulturní politiky je usnadnění šíření (dramatických) umění v rámci Evropy. IN SITU si také uvědomuje, že v této oblasti umění stále existuje dost nerovnováhy mezi zeměmi, regiony, umělci, obory a kulturními operátory.

Projektu se účastnili čeští umělci, architekti, sociologové, urbanisté, režiséři, hudebníci, historici umění, novináři, spisovatelé, galeristé, politologové, kurátoři, fotografové, studenti uměleckých škol ad. Projekt byl a dále je výjimečný svým zaměřením a dramaturgií, která je soustředěna na ožívání netradičních urbánních míst, přivádí a iniciuje mezinárodní umělecké projekty, které často koprodukuje. Projekty prezentované v rámci IN SITU ACT zahrnují všechny druhy současného umění (taneční divadlo, fyzické a pohybové divadlo, hudební projekty, výtvarné umění, video art a multi-media). V rámci oboru se jedná o důležité setkání, sdílení zkušeností a vědomostí.

Spolek Čtyři dny je díky zapojení do sítě IN SITU aktivním členem v dalších evropských uměleckých sítích jako je IETM (Informal European Theatre Meeting). V letech 2013 – 2019 spolek Čtyři dny bilaterálně spolupracoval se zahraničními institucemi a organizacemi jako ONDA (National Office for circulation of Performing art) / Francie, VTI (support centre for the performing arts in Flanders) / Belgie, Pro Helvetia / Švýcarsko a NTIL (New Theatre Institute of Latvia) / Lotyšsko a řadou dalších zahraničních institucí.

ProLuka – galerie pod otevřeným nebem

ProLuka je v pražském prostředí ojedinělá open-air galerie ve veřejném prostoru a současně místo pro kulturní a sociální interakci. Galerie se prezentuje širokým spektrem uměleckých děl (sochy, světelné a zvukové instalace, umělecké site specific interence). Výzvou je pro nás zaujmout širokou veřejnost a zprostředkovat přirozený kontakt se současným uměním. **V Praze se jedná o jedinečnou galerii, přístupnou 24 hodin denně.** Kritériem výběru jsou umělecká kvalita děl, jejich schopnost interakce s divákem a zvláště komunikace s daným prostorem v jeho historických, architektonických, sociologických a dalších kontextech. Smyslem projektu je nejen samotná prezentace umění, ale také vyvolání zájmu o veřejný prostor tím, že nabídneme divákům nový, osobitý prožitek dané lokality. Galerii zaměřenou na prezentaci dočasných děl zde iniciovali a po celou dobu kurátorsky vedou rodáci z Vršovic - Denisa Václavová, kulturní organizátorka a dramaturgyně festivalu 4+4 dny v pohybu a sochař Krištof Kintera. Silný vztah k místu (oba ve Vršovicích prožili dětství a stále zde žijí) a zájem o umění ve veřejném prostoru je přivedl k hledání možnosti, jak by mohla fungovat 24 hodin otevřená galerie. Další tým tvoří producentky Markéta Černá a Nikola Böhmová.

Vyhodnocení záměru

Galerie ProLuka za dobu své osmileté existence představila několik desítek uměleckých intervencí, soch a instalací v **širokém spektru výtvarných přístupů**. Umělkyně a umělci současné české výtvarné scény zde vystavili díla vytvořená přímo pro toto místo, většina z nich se navíc snažila o kontextuální práci. Smyslem projektu nebyla jen samotná umělecká prezentace, chtěli jsme v lidech vzbudit zájem o místo a také s každou novou instalací prožít tuto lokalitu jinak. Na proluce jsme si často povídali, otevíral se zde spontánní generační a sociální dialog – se starousedlíky i novými obyvateli, kteří přišli na vernisáž – o umění, o potenciálu tohoto přirozeného centra Vršovic, o místě, kde žijeme.

Pravidelné instalování uměleckých děl a pořádání doprovodných kulturně-společenských akcí pak do této části Vršovic vneslo nový život a tím ji vlastně znovu etablovalo jako přirozené centrum městské části. Vzniklo místo pro prezentaci specifického umění s kvalitním programem, které přispělo ke změně úhlu pohledu na známé prostředí a podnítilo nové způsoby vnímání veřejného prostoru a utváření nových myšlenek o prostředí, v němž žijeme.

Myslíme si, že nakonec stačí jen docela málo k tomu, aby nějaký prostor ožil. Třeba nesměřovat své úsilí tam, kam míří všichni, ale otevřít možnosti v místě, kde to nikdo nečeká. Nic se bezesporu může stát obrovským potenciálem pro něco. Věříme, že pokud budeme pozorní ke svému okolí, galerie pokračuje. Pod jakýmkoliv nebem...

Program

V roce 2019 jsme představili opět důležité osobnosti současného výtvarného prostředí. Celkem se v galerii prezentovalo 7 tvůrců - **Matěj Al-Ali, Jan Haubelt, Matouš Lipus, David Fesl, Sláva Sobotovičová, Jiří Příhoda a Dagmar Šubrtová**. Každá výstava byla zahájena vernisáží a doprovodným programem /v případě projektu Matouše Lipuse propojený se ZŠ Slovenská, kde se děti o zahrádku samy staraly/. V roce 2019 se jednalo převážně o interaktivní instalace, které poskytovaly návštěvníkům nový prostor k užívání - jak projekt Jiřího Příhody nabízející divákům platformu ke spočinutí, tak košile Jana Haubelta, která poskytovala možnost převážně dětem k úkrytu a hram, nebo instalace Davida Fesla a Slávy Sobotovičové nabízející seznámení s naší komunistickou historií.

Podpora a ohlasy

Projekt Galerie ProLuka existuje již od roku 2012 a setkává se s velice dobrým profesním ohlasem i popularitou laické veřejnosti. Projekt je udržitelný z mnoha důvodů - jednak je o vystavování ve veřejném prostoru obrovský zájem, jak ze strany umělců, tak ze strany kurátorů.

Cílová skupina je následující: odborná a laická veřejnost, umělci, studenti uměleckých škol, studenti AVU - Šalounův ateliér, rezidenti Prahy 10 a Prahy 2, žáci základních škol. Galerie ProLuka je otevřená všem sociálním skupinám. Je to veřejné místo - park, bezbariérové a dostupné pro všechny, kdo mají zájem Galerii navštívit.

Rovněž se nám daří dlouhodobě získávat podporu, což svědčí o významu a kvalitě projektu. V minulých letech nás podpořilo Hlavní město Praha, Ministerstvo kultury České republiky, Státní fond kultury ČR, Nadace pro současné umění Praha, Městská část Praha 10, In situ platforma z programu Evropské unie a Visegrad Fund. Dále bych zmínila kredibilitu organizace, která působí v oboru přes 23 let a má bohaté profesní zkušenosti i důvěru výtvarné scény. V minulém roce jsme aktivity galerie prezentovali v řadě odborných periodik, v denním tisku nebo rozhlase / Respekt, Reflex, A2, Art and Antique, Radio Wave, Rádio 1, Lidové noviny, MF Dnes a další/.

FINANČNÍ UKAZATELE z.s. Čtyři dny v roce 2019

Přehled získaných grantů a dotací v roce 2019

4 + 4 dny v pohybu	MK ČR	2 000 000 Kč
Místa činu	MK ČR	1 900 000 Kč
In Situ Act	MK ČR	270 000 Kč
Proluka	MK ČR	280 000 Kč
4 + 4 dny v pohybu	hl.m. Praha	1 100 000 Kč
Místa činu	hl.m. Praha	650 000 Kč
In Situ Act	hl.m. Praha	450 000 Kč
Proluka	hl.m. Praha	150 000 Kč
Proluka	MČ Praha 10	45 000 Kč

Součástí Výroční zprávy jsou Rozvaha k 31. 12. 2019 a Výkaz zisku a ztrát k 31. 12. 2019.

V Praze dne 10. 4. 2020

Za Čtyři dny
Markéta Černá